

LLETRES

Èxit de venda dels llibres editats a la Catalunya interior

REDACCIÓ
Manresa/Olesa/Puigcerdà/Berga

La majoria de les novetats literàries que hi ha hagut la diada de Sant Jordi d'enguany a les nostres comarques han tingut una rebuda molt bona de la gent, tal com ho demostren les vendes que han aconseguit. Aquest és el cas del llibre *El senyor pèsol i altres plantes. Cuques de llum*, una reedició de l'obra de Salvador Perarnau, amb il·lustracions de Joan G. Junceda i d'Àngel Fernández. Segons dades aportades per les llibreries de Sùria La Cantina i Mig Món, el dia de Sant Jordi pràcticament se'n van esgotar les existències. A la Cantina, dissabte al matí van vendre els cinquanta volums que tenien, fet que els va obligar a demanar-ne més. Per la seva banda, a la llibreria Mig Món, dels quaranta que van posar a la venda, els en van quedar dos, que, segons la propietària de la llibreria, Maria Dolors Boixader, «ja estan compromesos». El senyor pèsol i altres plantes. Cuques de llum, explica Boixader, «l'han comprat sobretot els pares per als nens, ja que a les escoles el van recomanar, o bé gent que ja tenia la versió antiga».

A la Cerdanya, Els fills de la terra. Cerdanya a finals del segle XVI, de l'escriptor Manel Figuera, ha tingut la mateixa sort quant a les vendes. Aquest llibre es va presentar al Casino Ceretà i és la primera obra de ficció de Figuera, tot i que es basa en fets reals.

Com era d'esperar, a Berga, el tercer i darrer volum poètic de Climent Forner, *Carrer Major, 20*, ha estat un dels èxits més

GABRIEL GUTIÉRREZ

Presentació a Berga del llibre de Climent Forner «Carrer Major, 20»

«El senyor pèsol i altres plantes. Cuques de llum» és una de les novetats de Sant Jordi que s'ha venut més

importants de la diada de Sant Jordi en aquesta població. La seva presentació a l'ajuntament de la capital del Berguedà va ser un precedent del seu èxit posterior, ja que la sala d'actes es va omplir de gom a gom.

Olesa havia previst treure com a plat fort de Sant Jordi el llibre *Olesa, la meua vila*, de Cristina Pujol i Bene Temporal, amb

il·lustracions de Montse i Joan Cascante, però, finalment, aquest llibre sortirà el dia 10 de juny, coincidint amb la diada de Santa Oliva. Olesa, la meua vila es va presentar a l'ajuntament d'aquesta població aprofitant el lliurament dels trofeus i diplomes als escolars que han participat en la sisena edició del premi Sant Jordi.

Altres llibres que ja s'havien presentat abans però que també han aconseguit bones vendes són: *Mort, però segur* (Albert Muntada), *La clau que fa girar la fàbrica* (José Camprubí i Plans), *La transició (1975-1983)* (Àngels Fusté, Jordi Jané i Jordi Sardans) i *Montserrat. recull gràfic 1890-1930* (Salvador Redó i Jaume Pons).

POLÍTICA CULTURAL

Toni Llobet, candidat a prendre el relleu al seu pare com a regidor de Cultura

REDACCIÓ
Manresa

Després de vuit anys dirigint la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Manresa, Marcel·lí Llobet donarà el relleu al seu fill, Toni Llobet, si CiU guanya les properes eleccions municipals. Pere Oms va presentar oficialment Toni Llobet, divendres passat, com el candidat a titular de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament manresà en la presentació del programa cultural de CiU.

Toni Llobet, professor de Llengua i Literatura Catalana a l'Institut de batxillerat Lluís de Peguera durant els darrers quatre anys, ha explicat que «agafaré el relleu del meu pare perquè el que em porta a la regidoria de Cultura és el meu interès i la meua vinculació als temes culturals a Manresa». Llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona, abans de fer classes al

ARXIU

Toni Llobet

centre manresà Llobet va ser docent durant un any a Santa Coloma.

Integrat «des de sempre» a l'escoltisme manresà, el candidat a la regidoria de Cultura per CiU és responsable del moviment

escolta de la demarcació de Manresa. Membre d'Òmnium Cultural, havia estat director de Creu Roja de Manresa.

Toni Llobet ha explicat que les prioritats del programa de CiU quant a cultura se centren a «fer arribar l'oferta cultural a tothom, a democratitzar la cultura».

Pel que fa al tema de les infraestructures, s'aposta per culminar el projecte del complex cultural del Casino i «donar l'empenta final a les gestions definitives sobre la rehabilitació del teatre Kursaal». A banda d'això, el candidat a regidor de Cultura ha manifestat la seva intenció, pel que fa a infraestructures menors, de dotar la ciutat d'un «rockòdrom perquè no hi ha cap equipament idoni per als concerts de rock». Tot i que encara no s'ha concretat el seu emplaçament, es podria fer «a la zona del Congost o cap al palau firal».

CRÍTICA/ Art

LLUÍS SOLERNOU

Neix una sala d'art

«Clown», de Francesc Torres. La seva pintura obre la sala Giacometti

Pintura de Francesc Torres i ceràmica d'autors diversos
Sala Giacometti. Manresa
Fins al 5 de maig

Congratular-se pel naixement d'una nova sala d'art, com la Giacometti a Manresa, és lògic per a tots aquells que intentem valorar les manifestacions artístiques i per la intenció amb què ha estat pensada i transformada la petita sala expositora.

La sala Giacometti tenen la pintura i la ceràmica com a eixos principals. El local és al carrer Vilanova, 19, de Manresa, i el nom de l'establiment ens situa en la temptativa idealista que els impulsors de l'espai volen implantar: ser un espai obert per a tots aquells que comencen, per als artistes que es dediquen a investigar i a experimentar i, alhora, ser el receptacle de totes aquelles persones joves que no tenen possibilitat d'exposar en circuits comercials, però que mostren creatives inquietuds i veritables qualitats. Giacometti va ser un escultor suís (1901-1966) que va seguir el camí de l'experimentació: la majoria el coneixem per les seves formes allargassades, amb components deformes i que sovint provoquen l'efecte d'un moviment real.

Aquest acollidor espai, en la seva presentació i en la seva primera exposició, ens mostra un exquisit tast de la intenció dels promotors: una zona per a la ceràmica i una zona per a la pintura. Francesc Torres Carpio, nascut a Archidona (Màla-

ga) l'any 1955, però manresà des de fa força anys, mostra la seva línia pictòrica, feta des del silenci i amb intensitat interior.

En el concurs de dibuix Joan Vilanova de l'any 1994 obtenia el segon premi, amb un sòlid dibuix, el títol del qual era *Solitud*. Recordo que era un pulcre i ajustat dibuix, una al·legoria: un requadre amb la mirada perduda d'un home, i una mà, amb una clau anglesa, ajustava un dels cinc cargols que mantenien presonera la figura. Era una composició molt atractiva que feia volar la imaginació de l'observador. El mateix succeeix amb aquestes deu obres que presenta en aquesta exposició. Hi ha tremp en les seves atraients composicions i força interna en les seves deslliurades pinzellades. Exterioritza allò que es belluga i es desferma en el secret personal. *Clown* és la pintura que ha connectat més fàcilment amb la meua predisposada sensibilitat. La mirada, amb rictus de sofriment i de tensió, aflora pels marges de l'obra, i tota la imatge verídica hi resta presonera: realment i comunica una gran força i l'atràp. Cal estar atent a l'evolució d'aquest jove artista.

La ceràmica també és una part integrant d'aquesta sala. Hi trobem noms coneguts i de qualitat: Paulí, Montse Riu, Maria Picanyol, Maria Gelabert, Montserrat Todolí. Però també hi ha noms per destacar de fora de casa nostra: Clip de Sabadell, Pedro González, de Vic, i Jacint Comelles, de Terrassa. Aquest últim m'atreu per la seva simplicitat, la línia personal i l'austeritat d'expressió.

Per cloure cal dir que el naixement de la sala Giacometti dona peu a felicitar la intenció dels seus agosarats promotors.